

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521200108
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521200108.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Z. XXX/XX, N., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Michal Antal, PhD., advokát so sídlom Hlavná 13, Trnava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.503,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 9. júna 2021, č. k. 15Csp/1/2021-108, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 1.503,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.503,75 Eur od 16.06.2020 do zaplatenia (výrok I.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100012336 vyplýva, že túto uzavrel žalobca ako dlžníka žalovaný ako veriteľ dňa 01.10.2008. Predmetom zmluvy o revolvingovom úvere bolo dojednanie poskytnutia úveru vo výške 1.659,69 Eur: v bode 5 zmluvy s uvedenými údajmi o požadovanom revolvingovom úvere, s poskytnutou čiastkou úveru vo výške 1.659,69 Eur, s mesačnou splátkou úveru vrátane úrokov 100,25 Eur, s počtom splátok 36 mesiacov, zmluvnou odmenou ako celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom vo výške 1.949,15 Eur, predpokladanou RPMN 79,49%, ročnou sadzbou úveru 70,49%, priemernou RPMN 61,36%, z toho poskytnutá čiastka revolvingu 1 010,49 Eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 1 395,41 Eur, predpokladanou RPMN 66,45%, ročná úroková sadzba 72,23%. V bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere, označená ako „nevypĺňajte“, sú vyplnené údaje o schválenom revolvingovom úvere, v ktorom je uvedená RPMN za úver vo výške 76,55%, a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 66,45%. Ostatné údaje sú zhodné s údajmi uvedenými v bode 5 zmluvy. V bode 7 zmluvy je Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka a pohľadávka veriteľa na zabezpečenie ktorej táto dohoda slúži je špecifikovaná v bode 6. zmluvy o úvere zo zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe tejto Dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať ich na osobitný účet s uvedením variabilného symbolu č. 8100012336 vo výške 100,25 Eur mesačne. Strany sa dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka do doby, než spoločnosť zamestnávateľovi písomne ohlási, že všetky jej pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej

prípadných dodatkov sú splatené. Pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale vo výške nižšej, bude za účelom vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecných záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, s čím dlžník výslovne súhlasí. Zo Žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 18.12.2018 vyplýva, že túto zaslala v mene veriteľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. spoločnosť zamestnávateľovi dlžníka, dlžník identifikovaný osobnými údajmi. V žiadosti je uvedené, že veriteľ sa oprávnené domáha uspokojenia neuhradenej splatnej pohľadávky v celkovej výške 818,82 Eur vykonaním zrážok zo mzdy dlžníka, ktorý dal v predmetnej dohode výslovný súhlas so zrážkami zo mzdy. Uzavretím dohody vzniká veriteľovi právo, aby mu po uplynutí doby splatnosti pohľadávky boli prevedené sumy zrazené na základe dohody o zrážkach zo mzdy alebo iného príjmu. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu vyplýva, že v období od januára 2018 do júna 2020 mu tento strhol a žalovanému vyplatil spolu sumu 1.503,75 Eur. Okresný súd Piešťany dňa 23.11.2020 rozsudkom sp. zn. 23Csp/22/2020 právoplatným dňa 06.01.2021 určil, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach dlžníka č. 8100012336 uzavretej dňa 01.10.2008. V rozsudku okrem iného uviedol, že rámci posúdenia prejudiciálnej otázky má za to, že zmluva o revolvingovom úvere platná je, avšak sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí vyžadovaných zákonom platným a účinným v čase vzniku záväzkového vzťahu, konkrétne § 4 ods. 2 písm. h), i) j) zákona č. 258/2001 Z. z., v dôsledku čoho s poukazom na § 4 ods. 3 poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý spotrebiteľ začal čerpať, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, avšak zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy nezakladá právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorého mal žalobca plniť žalovanému. Tento bol založený primárne zmluvou o revolvingovom úvere č. 8100012336 zo dňa 01.10.2008. Dohoda o zrážkach zo mzdy fungovala iba ako zabezpečovací inštitút, t. j. finančné čiastky, ktoré boli na jej základe stiahnuté zo mzdy žalobcu, boli zarátané na dlh žalobcu, ktorý mu vyplynul zo zmluvy o revolvingovom úvere. Samotným určením, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100012336 uzavretej dňa 01.10.2008 medzi žalobcom a žalovaným. Samotným rozhodnutím o tom že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobcu nemuselo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže titulom pre plnenie je zmluva o revolvingovom úvere č. 8100012336 z 01.10.2008, pričom súd v konaní sp. zn. 23Csp/22/2020 v rámci posúdenia prejudiciálnej otázky skúmal a mal za to že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100012336 zo dňa 01.10.2008 platná je, avšak sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí vyžadovaných zákonom platným a účinným v čase vzniku záväzkového vzťahu, konkrétne § 4 ods. 2 písm. h), i) j) zákona č. 258/2001 Z. z., v dôsledku čoho s poukazom na § 4 ods. 3 poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý spotrebiteľ začal čerpať, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, avšak zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná. Z uvedeného ako aj ďalšieho odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 23Csp/22/2020 je zrejmé, že aj samotná revolvingová zmluva a jej platnosť bola predmetom prieskumu. Dohoda o zrážkach zo mzdy nezakladá žiaden peňažný záväzok, iba zabezpečuje už existujúci (primárny). Iba plnenie z tohto primárneho záväzku by mohlo byť plnením z neplatného právneho úkonu, keby sa tento ako neplatný ukázal. Súd však zároveň poukazuje na skutočnosť, že žalobca namieta primárneho záväzku no samotný žalovaný nijakým spôsobom v rámci konania nenavrhol dokazovanie a ani nijakým spôsobom nerozporoval toto tvrdenie žalobcu, rovnako tak nepredložil a nenavrhol vykonať dokazovanie v tom smere, že žalovaný si svoj primárny záväzok riadne a včas nesplnil, že žalovaný žalobcu na splnenie primárneho záväzku riadne vyzval a rovnako tiež nevyčíslil výšku primárneho záväzku na základe ktorého si uplatňoval vykonávanie zrážok mzdy. Uvedené predložil len v konaní 23Csp/22/2020 a aj v tomto konaní samotné vyjadrenie žalovaného predložil žalobca s tým, že ku dňu 15.10.2020 podľa samotného žalovaného zaplatil sumu 3.609,- Eur. Súd preto v zmysle vyššie uvedeného uzavrel, že nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie týkajúce sa primárneho záväzku, nakoľko už v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 23Csp/2020 poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý spotrebiteľ začal čerpať, sa považoval za bezúročný a bezpoplatkový mal za to, že žalobca preukázal, že na zrážky vykonávané mu zo mzdy žalovaný právo nemal a rovnako tak preukázal aj výšku takto vykonaných zrážok, ktoré prevýšili istinu už zaplateného primárneho záväzku. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia

v rozsahu 100%. Súd rozhodol na základe záveru o tom, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100012336 je bezúročný a bez poplatkov, lebo uzavretá zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i) a j) zákona č. 258/2001 Z.z. Namietol, že súd prvej inštancie v konaní nevykonal žiadny dôkaz, na základe ktorého by dospel k záveru o bezúročnosti. Poukázal aj na to, že k údajnej absencii náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. h), i) a j) zákona č. 258/2001 Z.z. sa žalovaný vyjadroval v písomnom podaní zo dňa 21.05.2021, kde označil konkrétne časti úverovej zmluvy, v ktorých uvedené náležitosti sú. Zo záverov súdu uvedených v rozsudku je sporné nielen to, ako súd vykonal dokazovanie (odvolávanie sa na prejudiciálne závery z iného konania nemôže nahradiť zákonnú povinnosť vykonať dokazovanie), ale aj to, ako sa súd vypořiadal s jeho vyjadrením. Ak teda súd v rozsudku uviedol, že uzavretá úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i) a j) zákona č. 258/2001 Z.z., tak sa jedná o nesprávny záver, ktorý nemá oporu v žiadnom skutkovom závere, a odporuje skutočnostiam, ktoré vyplývajú zo súdneho spisu. V zmluve je uvedený tak údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 49,49%, ako i počet splátok - 36, splatnosť splátok 13. deň v mesiaci a výška splátky vo výške 3.020,- Sk a rovnako i RPMN - 66,45%. Napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne odôvodnenie, ktorým by súd vysvetlil to, ako dospel k rozhodnutiu, teda k výške žalovaného nároku ako oprávneného a preukázaného. Poukázal tiež na to, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, aký význam vo vzťahu k samotnému rozhodnutiu má mať to, či primárny záväzok je alebo nie je premičaný. Rozsudok je nepreskúmateľný i čo do začiatku doby, od ktorej súd priznal nárok na úrok z omeškania.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%. V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a súčasne poukázal na svoje písomné vyjadrenia vo veci. Uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie odvolateľa o nevykonaní žiadnych dôkazov zo strany súdu, nakoľko dokazovanie bolo vykonané oboznámením sa s listinnými dôkazmi. I naďalej tvrdil, že úverová zmluva zákonné náležitosti nespĺňa. Nie je pravdou, že by v zmluve bol údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 49,49%, nakoľko v zmluve je uvedený údaj 79,49%, čo je zrejme nesprávne, pretože ročná úroková sadzba je logicky nižšia (vo výnimočných prípadoch rovná) hodnote RPMN, ktorej výška je v zmluve 61,36%. Poukázal tiež na rozpor uvedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedených v bode 5 zmluvy a schválenom úvere. Obdobne i údaje o RPMN sú čiastočne iné v bode 5 ako v prípade schváleného úveru. Poukázal na to, že z ním predložených dôkazov nesporne vyplýva jeho nárok. Úrok z omeškania bol priznaný odo dňa 16.06.2020, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bola z jeho strany žalovanému uhradená zrážkami zo mzdy posledná splátka.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Csp/1/2021 je zaplatenie 1.503,75 Eur príslušenstvom.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovené a žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. písm. b/).

9. Postup súdu, ktorým sa znemožní strane sporu realizácia procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, je relevantný vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania

všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z článku 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj článku 46 Ústavy SR. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu

práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

10. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR zmyslom a účelom základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je zaručiť každému reálny prístup k súdu. Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu o veci konať a rozhodnúť (I.ÚS 62/1997, II.ÚS 26/1996). K porušeniu základného práva na súdnu ochranu by došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a ak by súd odmietol konať a rozhodnúť o podanom návrhu (žalobe) fyzickej alebo právnickej osoby (I.ÚS 35/1998). Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/1994). Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I.ÚS 26/1994). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (III.ÚS 7/2008).

11. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavke na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdy musia pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdy pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV.ÚS 1/2002, II.ÚS 174/2004, III.ÚS 117/2007, III.ÚS 332/2009, I.ÚS 501/11 a pod.). Za arbitrárny, resp. nedostatočne odôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 154/2005 z 28.2.2006). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis vs. Grécko z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija vs. Španielsko z roku 1994, Kraska vs. Švajčiarsko z 29.4.1993).

13. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že je potrebné súhlasiť s názorom odvolateľa, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné vzhľadom

na nedostatok dôvodov, nakoľko neobsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Je pravdou, že súd v odôvodnení rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú otázku, každý argument strany, ale musí reagovať na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každý jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a podobne).

14. Uvedeným spôsobom podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nepostupoval, keď síce vykonal dokazovanie, ale z odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako vykonané dôkazy vyhodnotil. Z odôvodnenia tiež nevyplýva, ako sa súd vyporiadal s podstatnými skutkovými tvrdenia a právnymi argumentami strán.

15. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie týkajúce sa primárneho záväzku, nakoľko už v konaní sp. zn. 23Csp/22/2020 o určenie, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach dlžníka, súd uzavrel, že zmluva o revolvingovom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. h), i) a j) zákona č. 258/2001 Z.z.

16. Uvedený postup súdu prvej inštancie nemožno považovať za správny a postačujúci, keď povinnosťou súdu prvej inštancie bolo vykonané dokazovanie vyhodnotiť v zmysle § 191 CSP a svoje závery uviesť do odôvodnenia rozsudku, rovnako v odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP uviesť, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, keď žalovaný vo svojich vyjadreniach tvrdil a preukazoval, že zmluva obsahuje zákonné náležitosti.

17. Predmetom konania vedeného súde prvej inštancie pod. sp. zn. 23Csp/22/2020 bolo určenie, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach dlžníka. Rozsudkom zo dňa 23. novembra 2020, sp. zn. 23Csp/22/2020 súd určil, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach dlžníka č. 8100012336 uzavretej dňa 01.10.2008. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že dohodu o zrážkach zo mzdy považoval podľa § 37 ods. 1 OZ za absolútne neplatnú z dôvodu neurčitosti. Ďalej súd v odôvodnení uviedol, že v rámci posúdenia prejudiciálnej otázky mal za to, že zmluva o revolvingovom úvere je platná, avšak sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí, konkrétne § 4 ods. 2 písm. h), i) a j) zákona č. 258/2001 Z.z. Súd svoj záver podrobnejšie nezdôvodnil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.01.2021.

18. Pokiaľ už bola v občianskom súdnom konaní (teraz v civilnom sporovom konaní) právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania (teraz strán), je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. januára 2012, sp. zn. 1Cdo/44/2010).

19. V konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 23Csp/22/2020 súd právoplatne vyriešil otázku platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ale nie otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o revolvingovom úvere, a teda v konaní vedenom pod sp. zn. 15Csp/1/2021 nie je daná viazanosť súdu prvej inštancie s posúdením otázky náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere, keď otázka tohto hmotnoprávneho vzťahu strán právoplatne riešená nebola, a súd je sám povinný vyriešiť v predmetnom konaní (sp. zn. 15 Csp/1/2021) túto otázku ako prejudiciálnu.

20. Bolo potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že nepreskúmateľným je i odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti doby, od ktorej priznal nárok na úrok z omeškania.

21. S prihliadnutím na vyššie vytknuté pochybenia musel odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď prvoinštančný súd nepostupoval v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, čím odvolateľovi znemožnil uskutočnenie jemu patriacich základných procesných práv a takýmto nesprávnym postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nie je napravitelný v odvolacom konaní.

22. Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu vyslovený vyššie (§ 391 ods. 2 CSP) vec komplexne posúdi, prejednať za stavu dodržania postupu opísaného vyššie a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie i náležite odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne i o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).